

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5518/2019
12.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, Филијала Крагујевац, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5839/18 од 06.08.2019. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5839/18 од 06.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 5839/18 од 06.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 16395/16 од 26.03.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености за месец јун 2014. године исплати износ од 1.337,75 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 5839/18 од 06.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној јер је начин и методологија обрачуна накнаде за случај незапослености у складу са ставом Грађанског одељења

Врховног касационог суда од 23.01.2017. године и одлуком Врховног касационог суда Рев 1807/17 од 21.12.2017. године.

Према члану 468. став 1. ЗПП, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате накнаде у овој правној ствари поднета је 21.11.2016. године, а вредност предмета спора је 1.337,75 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

С`обзиром да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, те да је у питању спор мале вредности ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић